

talarpub@gmail.com

تالار

talarbrahui

talarbrahui

talarbrahui

+92 81 827824

پہنہ خاک: 4

نہاد: 10 روپے

24-30 اپریل 2021ء

سال: 18

تاک: 16

ایلوپنہ غاتیا

2 میکوپنہ

نوشتا تک: فیڈل کاسٹرو (31)
(ڈاکٹر شاہ محمد مری اجیلانی الفت)

☆☆☆☆

حوال: آماج ادبی دیوان نامشاعرہ
(بشیر احمد شاد)

3 میکوپنہ

سیرت سرور کائنات: منظوم (40)
(حاجی شاہ بیگ شیدا)

☆☆☆☆

پنی آشاعر، ناول نگار ”شہزاد غنی“
(بہاول نسیم بنگلوی)

4 میکوپنہ

نوشتا تک: ای، خالد وراسکوه (3)
(غنحو ارحیات)

☆☆☆☆

نوشتا تک: ای وایلم عمران فریق (3)
(شاہین بارانزئی)

ہفتئی

All About #Brahui

کوئٹہ

تالار

براہوئی نابابت
براہوئی ٹی

روچہ.....سگ و صبر اناسخ

(شوگال)

روچہ نامسخت تقویٰ و پرہیزگاری ہے۔ روچہ نامصل مسخت پیرہ دا
اف کہ سُبب آن شام اسکان باء تینا کنگ آن تفنگے۔ بلکن
اصل مسخت دا ہم ارے کہ روچہ دار ہر اتم ملاس و لنگڑ مریک گڑا
اودے دا ساسٹنگ و اودے دا احساس مریک کہ دنیاٹی چندی
خدا نا بندغ آک اریر، ہر افک دین چنپسہ۔ کبھی کبھی دے اوقفا
اُرائی ارغ اف۔ اسلام ننے اوقفا حق آتے ادا کنگ نا
پارینے۔ اللہ تعالیٰ بندغ ہر اتم ہر گار کرینے، تینا رزق آن مالا
مال کرینے گڑا دالمی اوتینا مال آن خوار و غریب ہمسایہ چوری
و جنوزان، کور و حکمی تا ہم خیال آتے۔ مال انا زکوٰۃ آتے کٹے پین
خیر و خیرات کے۔ اگہ بندغ روچہ ناٹو اٹی خیر و خیرات کے تو دانا
ثواب ہم زیات ہے۔ داٹو اٹی نفل آک فرض آتکچ آ ثواب نا
حساب اٹ مریرہ۔ اسلام ایلوفا خیال داری و ہمدردی نا بارواٹ
بھاز پنت و شون کرینے۔ اللہ نا بندغ آتکچ آتے ادا کنگ آ
بھاز تا کید کرینے۔ اللہ تعالیٰ تینا حق آتے تینا ہر اتم بندغ آتے
کن خواہے معاف کے وے مخلوق ناحق آک ہموتم اسکان
بشنگ مسفہ ہر اتم اسکان اوتینٹ بشپ تا۔ بندغ آتکچ آتینٹی
لمہ باوہ ناحق آک اُلواد ناحق آک سیال و قریب آتکچ

آک چوری غریب آتکچ آک ہمسائے و جُحک انگا دوست
آتکچ آک گسری مسافر آتکچ آک دتینا شیف انا ماتحت
آتکچ آک اریر، ہر افا ادا کنگ ناکل آفرض ہے۔ اللہ تعالیٰ لمہ
باوہ ناحق آتکچ خاص و ژاٹ ذکر ہے کرینے اوقفا ہیبت و دنگ
خدمت آتکچ گرج آتا تا خیال آتکچ الہی ہے۔ الواد ناحق
دادے کہ اوقفا تعلیم و تربیت نا خیال آتکچ الہی ہے۔ سیال آتکچ
جوانی کنگ چوری تیا مہر و شفقت کنگ ہمسائے تاغم و خوشی ٹی بند
متگ مسافر آتکچ دیرا نا خیال آتکچ ماتحت آتکچ انصاف
کنگ دوست آتے کن است اٹی خیر خواہی کنگ، دن پاروچہ
مبارک اسلام ناکل راجی زمواری تا پوری نایا دہانی ناٹو ہے۔

شینکار و شوکار عبدالحفیظ قلات پرنظر پٹیل روڈ کوئٹہ خان شینگ کرسا 302
فیبر 1 یونیورسل کمپلیکس جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

نوشتانک

31

فیڈل کاسٹرو

اسے آن ڈرنک پیش کتنے تو اوہمو وخت اسکان است جم مقصد تاکہ او دریا بے کنسا چنھس۔ دا بندغ آتے بس

تیا نبار ہمو بندغ آتا دو تیان کسکرہ ہرا کہ رپبلک آن تنخواہ ہلکرہ۔ و ہرا کہ رپبلک ناسلہ غاتیان اسہ اسہ تپہ سے نا

سپاہی خلنگار۔ سپاہی تیان چپ 10 بندی کسٹنگ۔ داس پرمان۔ ہراج اٹی کمینہ وڑا نا بندغ مریک۔

..... ڈاکٹر شاہ محمد مری

..... بدل: جیلانی الفت

سیدسٹ، باوہ چیرہ کی نہارک، حیوانیت آن گدرینگو اک انسان تالیس اٹی چرینگرہ۔ و لے او پیرہ ڈسپلن و راجی جو آن کم یازیات کچ اسکان کنگوگ بہیم آک ء۔ اگہ او فتنہ اسہ دریا ب

برمان نا گرج کس۔ او فتنہ دو آن کیو با نا گچین انگانو بل آ بندغ اک چنار۔ کل آن بہادر کل آن زیات ایماندار وکل آن زیات آئیڈلیٹ بندغ آتے ڈکٹیٹر کرائی ء خوننی پاکہ۔ اوکل ہیرو

فاندہ غاتا رکھ ء کریرہ۔ او رپبلک نا جوان انگانگین انگا بندغ آتے کسفرہ۔ نا کامریڈ آتے نارچر کنگ وخت آ آرمی او فتنہ نظریہ تون غداری کرسا دروغ نا پڑا اس کرے کہ پرائیو

او کیو بندی ہرا کہ کسٹنگ، اوننا ڈاکٹر ماریو مانوئرس ہرا تون چچ ء سلہ اس الو۔ او وردی اس ہم بیٹو۔ سس۔ و ہرا کہ اسہ فریشن والا چوغہ اس پیناسس۔ او اسہ چیرتی و لاج ء بندغ اس نسکہ، ہرا کہ دشمندار تا ہم مجاز خیال داری ء کریکہ، اسل ہمو وڑ کہ سنگت اسے نا کریکہ۔ سولین ہسپتال آن پیرک اسکان والا سڑک آو دے چئی آسٹم خلکسٹر او دے ہمو وڑے تموک الار۔ او نا مون و تر نا اسہ کھڈا سیٹی تموک کس۔

ولے جنگی بندی تا کسٹنگ پشیم نا 3 بجہ غان مہالو بنا کو، او 3 بجہ اسکان پرمان تا انتظار ء کرسا ہنار۔ ولدا جنرل مارٹن ڈاپاز دتا مایو، ہونا غان ریگنا۔ او پتتا تون او اسہ میننگ اسے آن خاص ء پنت و شون ہلکوسس۔ او میننگ اٹی آرمی نا کماش ملٹری انٹیلی جنس نا کماش و ایلوکل او رٹس۔ او پارے ”آرمی کن شرم و بے عزتی نا ہیبت اسے کہ جنگ اٹی باغی تا مون اس 3 ہموخس در زیات

اوفتنہ پیہہ تنسے۔ اوفتنہ تینا زندگی تے بچنگ نا وارخواہی ترسا کرے۔ ہرا وخت آ او ہمو دعویٰ ء تندی اس مسٹر دکریر تو آرمی تینا گڑیفوک آنا رچر ء ہراجتا۔ اوکل اوفتنہ غر و کریر۔ او فتنہ خن تے کشار، ولے کس ہم کاٹم ء شیف کو۔ چچ ء ف اس خف تیا تھو۔ او فتنہ رعایت اس خوا تو س۔ دا سکان کہ اوفتنہ او فتنہ الی ہزوہ غاتیان محروم کنگا۔ نا بندغ آک، تینا کل ڈکھیائی تروک آتے، کہ اوفتنہ اسجا کتنے، ہم او فتنہ ہزار ہموخس زیات نسرہ۔ فوٹو گرافر، ہرا کہ دروغ ترپسہ، او ہیبت کرسا نشان ترسا پارے کہ بدن ء مگر کنگ کنگا، ایلو وڑ و ڈول تے کنگا۔ بندغ آتا بہادری آن فرسٹریٹ مرسا اوکل نا نیازی تا ہمت ء پرننگ خواہرہ۔ دو تیشی و تر وہمسا اس خن اس ہر فسا اسہ سارجنٹ و چندی سپاہی جیل انا اسہ کوٹھری سیٹی پترینگار۔ ہراڑے کہ نا کامریڈ آک میلبا ہرا نڈا و ہائیڈی سنتا

ماریا ء بند کنگا سس۔ ارٹیکو پن والا غا مون کرسا، و اوڑا خن تے کسسا سارجنٹ پارے: ”دانا اہلم ناخن ء، اگہ نی ہموکل ء ننے پاپیہ ہرا ننے کہ پاپنگ اس، تون اونارٹیکو خن ء، ہم کو کینہ، ہمو کہ ہرا دے تینا بہادر انکا اہلم ہر گڑا غان زیات دوست کس۔ سرجی و شرف اس پارے: ”نی او نا اسنہ اس کسش او ولدا ہم چچ پا تو تو ای انت نے پاروٹ؟“ او ولدا پدی ہسٹر و لگوک آ سگریٹ آ تیشی او نا دو ء ہشار ہرا وخت آ بد پسی آن پر ہر دک چنکا ہائیڈی سنتا ماریا ء پارے: ”داسہ نا دشتر سلتنے، دا سوب آن کن ن او دے ہم کسفین۔“ ولے ولدا ہم او آرام اس کس، او ورنہی آتا بہادری آن فرسٹریٹ مرسا اوکل نا کن کنگ مدامی کن زندہ رپنگ انک اس مریک۔“ کیو با نیازی تا شیر زالی، ہیر وازم و شرف داخس بڑی تیا وخت اس ہم رسیگتنے۔

(ہراجے)

حوال

آماج ادبی دیوان ناظہور صدیقی نا شرمندی ٹی مشاعرہ

..... بشیر احمد شاد

بشیر احمد شاد، ہرا ہونئی زبان و ادب نا شاعر و ادیب آتا است بڑی ء کرسا سس۔ مستی ہم تینا زبان و ادب کن تینا کچ و خدر وسیلہ غاتا رداٹ گام گچ کرو ء۔ او پارے کہ براہونئی زبان نا شون و شر حال کن کتاب شینک کرسا سسمن، ہندن مستی ہم نا ہندا کوشت ہراجا سلو ء۔ مستوگ آن بیدس ایلو علاقہ غاتا شاعر و ادیب آتا است بڑی ء کرسا او فتنہ کتاب آتے شینک کرون، دن کہ مہالو ہم چندی علاقہ غاتا شاعر و ادیب آتا کتاب آتے

بران اٹی پارے کہ کل آن مست ای شاد تینا تران اٹی پارے کہ ای کل آن است انا بٹ اس منتوار اٹ کہ اوکل کنا شرمندی ٹی اسہ زیبا ء پروگرام اس او فتنہ علم و ادب و تینا براہونئی زبان تون مہر و مرہبت نا اسہ شادی اسے۔ او پارے کہ مستوگ نا ڈغار ء دا شرف دوئی منے، کہ دا ڈغار تین کن بھلو بھلو شخصیت و دی کرسے۔ او پارے کہ ہر حوالہ اس مستوگ نا اسہ بھلو پن اس منے۔ او پارے کہ آماج ادبی دیوان مستوگ علم و ادب نا پڑا ہرا کاریم تے کنگ ء، داستا کڑک۔ ا ننے کہ دا ہم تاریخ متنگ ء، ای اسہ وار ولدا آماج ادبی دیوان نا است انا بٹ اس منتوار اٹ کہ اوکل کنے شرف تر، کن کن مشاعرہ اس او تر۔

بلوچستان مستوگ لڑا نا صدر بشیر احمد شاد تینا تران اٹی پارے کہ ای کل آن مست ظہور صدیقی ء مستوگ آہنگ و آماج ادبی دیوان نا دفتر اٹی ساڑی متنگ آجیراٹ پاوہ۔ ہندن آماج ادبی دیوان نا کل سنگت آتا است انا بٹ اس منتوار اٹ کہ اوکل کنے اعزازی مہمان نا شرف بشچار۔ او پارے کہ براہونئی زبان و ادب کن ہرا کاریم تے مستوگ نا اسہ بھلو پن اس منے۔ او پارے کہ آماج ادبی دیوان مستوگ علم و ادب تون اسہ مہرا سے۔ دعا ء کہ اللہ پاک براہونئی زبان و ادب ء پین مستی دے۔ سر سہب کے۔

اعزازی مہمان شادان انجمن شعراء

☆☆☆☆☆

سیرت سرور کائنات

حاجی شاہ بیگ شیدا

خواجہ و مسلمان تیا قریش مکہ نا ظلم و جورانا وڑک

40

بندخ اسے اونا اُستاد، اودے پُہہ یکک دُزی اٹ
دانا منوک آک زور ء افس اوڑتون پاشی اٹ
شیر تفوک آ شاعری دا، اف اللہ نا قرآن
دا کنوک خاچوک نا ہیبت ء، مین اللہ نا زبان؟
شیر خلوک راگوک اوڑے مسرتالان جہہ جہہ اٹ
خلقت ء او مشغول تخارہ دھول و چاپ و کسہ اٹ
ایسرہ ناچو مسن تے ہر بروک نا مومن اٹی
دخت و پاس ء عیش اٹی کہ انتے اونا دین اٹی
دا سلاہ ء بفسیر کہ کین سودا خواجہ تون
نیام انا کفن کسرن دھوکہ کین نن راج اتون
نن گزا اس اونا مین او ننا منے گزا اس
نی ننا منہ خدا تے، نن ہم مین نا خدا اس
لات و عزئی ء نی منہ، مین اللہ ء نن
نی ننا بھلا تے منہ، نا کہ ہم بھلا ء نن

نا عمل کین دین آ سال اس، نی مرک سال اس ننا
نن مرین نا حال اٹی گم، نی مرک حال اس ننا
رب پارے دھوکہ ء دا، کیرہ ڈلا او نئے
کشرہ نیام آن کسر او دیرہ پلا او نئے
پیست و پنج سردار کسر مچ ہندا ڈل اٹی
ہر وڑ انا ظلم و جورنس، چارے اوقا جل اٹی
خواجہ تون ہر مومن آتے بائس اسکان او کروک
اوقا بھلا بولہب کس جوراٹ اُست ء او بسوک
مس طلاق ہم خواجہ نا تو ما مین تے دا رداٹ
عام نسک ظلم اوڑے رحم آلو دا گل اٹ
خواجہ نا مار فوت کرے تو، خوش مس ہر بدید ء
لاولدمس دُن رسول تا، انت ہرے کس بے پد ء
ظلم انا دُن انتہا کس خواجہ تو ہر مومن آ
دشمنی اس کس پیرہ، لا الہ نا دُن پن آ

دُن محمد مس مشہور کہ عرب اٹ دے دے آن
دین اونا کس محکم سنگت آک تے نا توان
بس ہر کس دین حق اٹ اونا پر عنگ مشکل کس
ظلم و جوراٹ او سُرنگتو نسکہ چمپ ء خل اس
کس خٹی دُن قریش کہ زور خلنگ ء یتیم
لات عزئی تون اوار ہم نن کن شانانے علم
مش مریک عزت ننا دُن، کل کہ بلکہ رند ء تے
خلقت ء مر، شان اوڑان، نرفن یا جند ء تے
زور زوراک کریرہ، تتر اودے دُن تری
ڈاکی اس تما تا دُن، مسرکل تا بس ہڑی

ظلم و جوراٹ بے کس آتا، کس کریگ ہم مکہ غا
وڑ وڑ انا او جفا اس ایسرہ ہر پگہ غا
کس ناٹولی تون مچک، شیف خلنگ تون نکار
تینا وڈائی گر تون کسر شیطان نا شکار
خواجہ نا تعلیم ء ولدا پیش کریرہ چپ و لپ
است اٹی شانارہ شک ء او کریرہ اُست ء ٹھپ
او دروخ نا ہیبت تھیرہ اوقا بے حد اعتراض
ہیبت اسے آن ہیبت کشوک مرغن کس اوقا بیاض
آیت آتے او قرآن نا پاریرہ افسانہ اس
دا گڑوک ء مست اسے آن جوڑ کروک دیوانہ اس

خزم

پنی آ شاعر، ناول نگار ”شہزاد غنی“

..... بہاول نسیم بنگلری

جوان ء پن اس کتا۔

شہزاد غنی نا شاعری ٹی آسان آلوڑ آتا
کاریم اٹ انگ، وزن نا خیال داری،
روانی، لوڑ آتیبی ہیننی، راجی ویل آتا
پاش کنگ، دھرتی تون مرہبت، مہر و
رواداری نا ہم گچن ء رنگ خٹنگ۔
شہزاد غنی اسے جوان ء شاعر اسے آن
بیرس اسے بے مٹ ء ناول نگار اس ہم
ارے۔ ہندن افسانہ ہم نوشتہ کرینے۔
داکان بیرس اوپٹ و پول ناٹخ اٹی ہم

براہوئی زبان نا پنی آ شاعر، ادیب،
ناول نگار، شہزاد غنی نا اصل پن محمد اکرم
ء۔ تخلص شہزاد غنی، باوہ نا پن مولا بخش،
قبیلہ محمد حسنی، ساڑی آ ہند خلق شاہنواز
سریاب روڈ، تحصیل ضلع کوئٹہ۔
شہزاد غنی 08 فروری 1975ء اٹی ودی
مس۔ اوتینا بنائی آ دینی تعلیم ء دوئی
کننگ آن بیرس بلوچستان یونیورسٹی
کوئٹہ خان ایم اے براہوئی نا امتحان ء
ہم جوان ء پوزیشن اسے ٹی پاس
کرینے۔ داکان گڈ داوخت آتینا جندانا
کاروبار کیک۔ شہزاد غنی ء زمانہ طالب
علمی آن تینا لمسی آ بولی براہوئی نا
شونداری نا گزرتی تون اوار شاعری و قلم
کاری تون ہم مہر نسک۔ ہندا سوب آن
او 1995ء آن براہوئی نا گچن آ استاد
شاعر ادیب صابر ندیم نا شاگردی ٹی
شاعری نا گرج آتے دوئی کرسا اسے
گچن ء شاعر سے نا حیثیت اٹ مومن آ
بس۔ و براہوئی زبان و ادب اٹی اسے

بولان

مدرائیشار

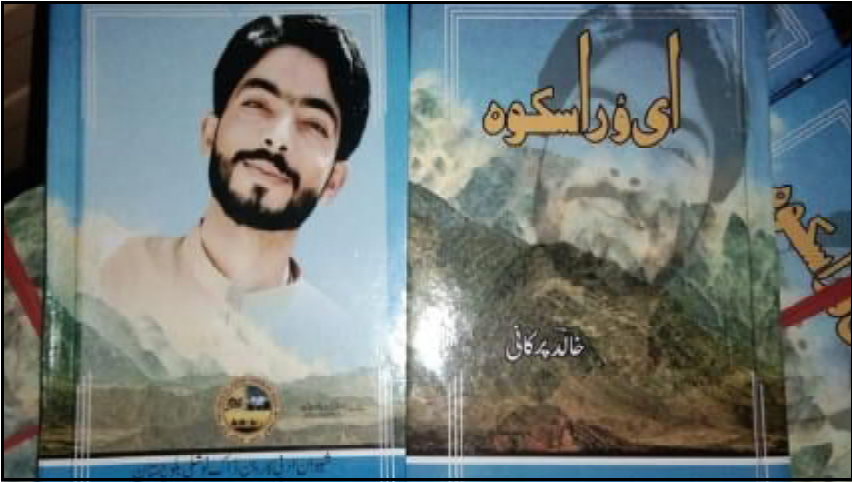

جہد کار آ تا کسہ ء بولان
مرد آ ورناتا حوصلہ ء بولان
شہ و ہائل نا رشتہ ء بولان
میر چاکر! نا درگہ ء بولان
ساہ انا بند، دیدہ ء بولان
نن بلوچ آ تا سینہ ء بولان
مہر و مابت نا فلسفہ بولان
علم و ادیان فقہ ء بولان
پیر مرشد نا سلسلہ بولان
اولیاء سے نا کسہ ء بولان
سیل و چکر نا مڑہ ء بولان
نن کہ بخت نا نقشہ ء بولان
قبلہ کعبہ ننا حرم پاک ء
دین و ایمان عقیدہ ء بولان
نی توخین ختی تا دھرتی اُس
سد سلام ء نا جوزه ء بولان
نازنگ ء نے دے و نن ایثار
وار وار آ نا تذکرہ ء بولان

براہوئی ادب نا پڑ آ اسے بے مٹ ء مڈی
اسے نا حیثیت تخرہ۔ ہندا سوب آن ہر
اسے شاعر و ادیب و ادب دوست دا
کتا آتے خوانانے۔ و اوقا بابت
چاکر۔ شہزاد غنی نا نوشت اٹی روانی آن
بیرس وطن دوستی، راجی ویل آتا دژہ،
ورنا شاعر ادیب آتا است بڑی، ادبی
چاگڑ نا سوگوی، دین دوستی، مہر و سیوت
نا ہم کلہو دو برویک۔ اوتینا اسے شعر اسے
ٹی پارینے:

اریٹ اٹی مٹ نوری نا کنا سوبراے جوزه
بلیوای جٹ اٹی خاخرای افٹ کاشم اس دون ء
شہزاد غنی نا پانگ ء کہ کنا نظر اٹی چ آ
شاعر ادیب خواجہ غاک شرف کڑزہ،
ولے ای ممتاز مسعود، سعادت حسن منٹونا
شاعری و ادبی کڑد آن زیات متاثر
اٹ۔ شہزاد غنی نا شخصیت اٹی مہر
رواداری، ادب دوستی، اہلم دوستی، زبان
و ادب نا گزرتی، دین دوستی، راج انا
راہشونی نا ڈژہ، ادبی جہد خٹنگ۔ اودا
دخت آ پنی آ ادبی ادارہ براہوئی اکیڈمی
پاکستان کوئٹہ نا منجائی عہدیدار ہم
ارے۔

شہزاد غنی سدائی علاقہ نا شاعر ادیب
آ تیان بیرس ایلو ادبی ادارہ غاتون ہم
ادبی کاریم تیبی کمکاری نا جوزه اس
است اٹی تھانے۔ اونا براہوئی زبان و
ادب کن کروک آ ادبی کڑد سد ستا
کڑوک۔

نوشتانک (3)

ای، خالدور اسکوه

.....غموخو ارحیات

ادبی آج کی ایک اور ذات لاتا ہے۔ اور آباد کرسا پدا تین تون تینت تینا باطن تون ہموڑے مجلس ودیوان یک اسل کہ بے کچ بندغ آتا جی ٹی مرے، وے او نا مجلس او نا چند تون او نا باطن دیکھتے ہیں جو سمندر میں گرتا ہے، چاند کے طلوع ہونے پر، اٹھتی موج میں، یا صبح کی ہوا میں جو تازہ مہک لیے آتی ہے۔ آپ اسے ریت کی رمالی نشانیوں میں دیکھتے ہیں، سورج کی دھوپ میں چمکتے خاک کے ذرات میں، نورانیدہ بچے کی مسکراہٹ میں یا اپنی دھڑکتی رگوں میں۔ آپ کیسے کہہ سکتے ہیں محبوب جا چکا ہے، جبکہ وہ ہر کہیں ہے، ہر شے میں ہے۔“

مطلب دا کہ تینا انکا بندغ تینا باطن ائی اسے سچی اس، اسے خلقت اسے دینا اس ائی تینائی نابارواٹ جاگہ اس لکھک: ”بندر تچ دکھ رنج میں بدلتا ہے، وقت کیساتھ رنج خاموشی میں، خاموشی تہائی پسندی میں بدل جاتی ہے، تاریک سمندروں جیسی وسیع اور بے انت۔ آپ سمجھتے ہیں کہ آپ مزید زندہ نہیں رہ سکتے۔ آپ سمجھتے ہیں آپ کی روح کی روشنی بچھ چکی ہے، اور یہ تاریکی اب ہمیشہ رہے گی۔ لیکن جب آپ کو ایسی ٹھوس تاریکی نکل لے، جب آپ کی دونوں آنکھیں دینا سے بند ہو جائیں، تو آپ کے قلب میں تیسری آنکھ کھل جاتی ہے۔ اور تہی آپ کو ادراک ہوتا ہے کہ بصارت باطنی علم سے تضاد رکھتی ہے۔ محبت کی نگاہ یا آنکھ سے بہتر یا تیز نگاہ یا آنکھ نہیں۔ رنج ایک اور موسم، ایک اور

لکڑی آن نم کئے کنبو ہراسہ زہ نا حساب مریک اخہ کیرے کنگ ڈیہہ کنبو دا شاعری ٹی ناراج ننا ڈیہہ وڈ غار آ تالان گشت و خون، کش و گبیر زور کی و زور اور بندغ نا بے جسی بیوی کل گڑا تادارہ کشی یعنی خارجی حوالہ نم تون اوار خالد تینا دا غلی کیفیت ۽ ہم بیان کرینے کہ دا وخت آ اوڑا انت تدینگ انگ ۽، اودے نا ڈرائی امر کنگ ۽، وے واہم دا کیفیت اسٹ دا بیوی ٹی دا ڈواٹ اودے تینا ڈیہہ وڈ غار تینا شال و چلتن نا گڑتی ۽ کہ اودا وڑے پاک:

جوان مس مون ائی تا ای بسٹ نی تو پاریس تا چلتن ۽ کنبو (پنہ: 97)

راسکوه کئے پانگ س اسے پین گڑا سے آ غور کس کہ خالد نا شاعری ٹی تینائی نا ذکر ہجاز ۽ یعنی خالد ۽ ہم کنا وڑ تینائی

ہندا نیام اسٹ راسکوه کن تون گون مرسا پارے کہ نا سلاہ تینا جاگہ غا، وے ای جاگہ جاگہ محسوس کیوہ کہ خالد نا شاعری ٹی بلوچستان نا بیوی باووی کرسا ہیبت یک و خالد بلوچستان نا بیوی تے معل، وساہت و چاچا تا وڑ تینا شعر ہیبت بیان یک او پاک:

ای تو پاوہ خلا سو گھڑی ۽ کیدو دیگر آتے دے کنبو زی انا ٹھپ آتیا شاو بے تہہ انا ٹھپ آتے کن بے کنبو ای ملائی کن تینا مش کچو

دخت پڑتے غل کرے اودے بوڑا مادر گنفرہ۔ نی ہرا مضمون تے افسانہ نا پین تئس تینت پا کہ اوفتے ٹی بیدس نا اولیکو مضمون ”تینا“ نا اولیکو مضمون پنے غان (ہرا فتنے سماف ہرا کان نقل کرئس؟) ہرا اسٹ ۽ کہ بندغ پا بے دادے خونا نو؟ ہرا افسانہ خاک کہ ”اینو ہم خدا خوشے؟“ ٹی شینک مسو اوقیان تو پولیس تھانا سہ محررا اس اسے ایف آئی

دوست ۽۔ داسہ کہ اودا اسٹ لاہور ائی ۽ تو اوڑے پرا انکا شارٹ ہم اوتیا ۽ او مدامی ہمو کینس زده انکا وارڈا نا در پچہ غان پیشن نا اندارہ غاتے ہر سا پیرہ تینائی اس خنک و ہمو تینائی نا اسے دے فوٹو اس ہم فیس بک آتینا آئی ڈی آن شیئر کریس:

ذکر یک فکر یک کھڑکی آن چک خلیک مہربان پن ہلیک نی بریس یا بفس (پنہ: 98)

دیگر اسکان تو نسک داڑے دے سماف ہرا نگ ہنا شام (پنہ: 60)

ای پاریٹ راسکوه نا ہیبت تینا جاگہ غا سدور سد سہی ۽ کہ حساس انکا بندغ نا ہرا تم حساسیت ٹھی مریک گڑا اوچی رش کش دینا داری مخلوق آن ہر مسرا سچی تے ٹی ہم تینا مریک ”دکھ“ مولانا رومی“ تینا کتاب ”چالیس چراغ عشق کے“

دخت پڑتے غل کرے اودے بوڑا مادر گنفرہ۔ نی ہرا مضمون تے افسانہ نا پین تئس تینت پا کہ اوفتے ٹی بیدس نا اولیکو مضمون ”تینا“ نا اولیکو مضمون پنے غان (ہرا فتنے سماف ہرا کان نقل کرئس؟) ہرا اسٹ ۽ کہ بندغ پا بے دادے خونا نو؟ ہرا افسانہ خاک کہ ”اینو ہم خدا خوشے؟“ ٹی شینک مسو اوقیان تو پولیس تھانا سہ محررا اس اسے ایف آئی

نوشتانک (3)

ای وایلم عمران فریق

.....شاہین بارانزی

دخت پڑتے غل کرے اودے بوڑا مادر گنفرہ۔ نی ہرا مضمون تے افسانہ نا پین تئس تینت پا کہ اوفتے ٹی بیدس نا اولیکو مضمون ”تینا“ نا اولیکو مضمون پنے غان (ہرا فتنے سماف ہرا کان نقل کرئس؟) ہرا اسٹ ۽ کہ بندغ پا بے دادے خونا نو؟ ہرا افسانہ خاک کہ ”اینو ہم خدا خوشے؟“ ٹی شینک مسو اوقیان تو پولیس تھانا سہ محررا اس اسے ایف آئی

دوست ۽۔ داسہ کہ اودا اسٹ لاہور ائی ۽ تو اوڑے پرا انکا شارٹ ہم اوتیا ۽ او مدامی ہمو کینس زده انکا وارڈا نا در پچہ غان پیشن نا اندارہ غاتے ہر سا پیرہ تینائی اس خنک و ہمو تینائی نا اسے دے فوٹو اس ہم فیس بک آتینا آئی ڈی آن شیئر کریس:

ذکر یک فکر یک کھڑکی آن چک خلیک مہربان پن ہلیک نی بریس یا بفس (پنہ: 98)

دیگر اسکان تو نسک داڑے دے سماف ہرا نگ ہنا شام (پنہ: 60)

ای پاریٹ راسکوه نا ہیبت تینا جاگہ غا سدور سد سہی ۽ کہ حساس انکا بندغ نا ہرا تم حساسیت ٹھی مریک گڑا اوچی رش کش دینا داری مخلوق آن ہر مسرا سچی تے ٹی ہم تینا مریک ”دکھ“ مولانا رومی“ تینا کتاب ”چالیس چراغ عشق کے“

ہموڑے نی اردو، فارسی، عربی، انگریزی نا دا بڑ کولوز آتے ہمون آن ہمون لکھائس امر کہ اوک تینا چندا نا زبان ائی اریر۔ گڑا ”یقیناً“ انتے یقین مس؟ ”سطح“ انتے ”سطح“ مس؟، ”واضح“ انتے ”واضح“ مس؟ ”تشریح“ انتے ”تشریح“، ”حروف“ انتے ”حروف“ مس؟

4- چار میکولک۔ افسانہ غاتا لکرتے کوٹ کنگ، اوقیان رنگ تنگ نا معاملہ۔ دا لکریا پلاٹ سمی والا تا ہمو اسے ہیبت اسے نی ولدا کرئس تے۔ وے نا دا پانگ کہ اوفتے تینے آن رنگ تنگ خونا نوک آتے گراہ کنگ۔ فریق جان! دن ۽ فچ ۽ ہیبت اس اف۔ ای تینے آن فچ ۽ رنگ اس ٹٹھ۔ ای لکری کوٹ کرینٹ باقاعدہ پنہ نمبر ہم لکھائس تا کہ اسے اگہ شک مرے تو خوانے ہرے تے۔

5- چچیکو لک: ”ہر افسانہ نگار نا افسانہ غاتا کتاب آن منہ افسانہ غا ہیبت کرسا